

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 412/2021
14.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужилаца АА, предузетника, Књиговодствена агенција ..., ..., улица ... и ББ из ..., улица ..., чији је пуномоћник Никола Живуловић, адвокат у ..., против тужених Енергетика ДОО Крагујевац, Косовска 4а, чији је пуномоћник Душан Гарашанин, адвокат у ... и Града Крагујеваца, кога заступа Градско јавно правобранилаштво, ради исплате, вредност предмета спора 43.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1594/20 од 31.03.2021. године исправљене решењем истог суда 1Пж 1594/20 од 28.04.2021. године, у седници већа одржаној 14. септембра 2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље АА, предузетника, Књиговодствена агенција ..., ..., изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1594/20 од 31.03.2021. године која је исправљена решењем истог суда 1Пж 1594/20 од 28.04.2021. године у делу у којем је одлучено о тужбеном захтеву те тужиље у односу на туженог Град Крагујевац.

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА ревизија тужиље АА, предузетника, Књиговодствена агенција ..., ..., **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Привредног апелационог суда 1Пж 1594/20 од 31.03.2021. године која је исправљена решењем истог суда 1Пж 1594/20 од 28.04.2021. године V ставу изреке, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени Град Крагујевац да солидарно са туженим Енергетика ДОО Крагујевац накнади штету тужиљи АА, предузетнику, Књиговодствена агенција ..., ... на име незаконитог увећања фиксног дела цене топлотне енергије за прву половину марта 2016. године у износу од 2.713,35 динара са законском затезном каматом од 17.09.2018. године до исплате, за другу половину марта 2016. године у износу од 2.394,05 динара са законском затезном каматом од 17.09.2018. године до исплате, за прву половину априла 2016. године у износу од 1.434,72 динара са законском затезном каматом од 17.09.2018. године до исплате, за другу половину априла 2016. године у износу од 798,49 динара са законском затезном каматом од 17.09.2018. године до исплате, за другу половину октобра 2016. године у износу од 2.394,05 динара са законском затезном каматом од 17.09.2018. године до исплате, за прву половину новембра 2016. године у износу од

2.554,42 динара са законском затезном каматом од 17.09.2018. године до исплате, за другу половину новембра 2016. године у износу од 2.474,00 динара са законском затезном каматом од 02.10.2018. године до исплате, за прву половину децембра 2016. године у износу од 2.713,35 динара са законском затезном каматом од 02.10.2018. године до исплате, за другу половину децембра 2016. године у износу од 2.713,35 динара са законском затезном каматом од 02.10.2018. године до исплате, за прву половину јануара 2017. године у износу од 2.713,35 динара са законском затезном каматом од 16.08.2017. године до исплате, за другу половину јануара 2017. године у износу од 2.873,25 динара са законском затезном каматом од 16.08.2017. године до исплате, за прву половину фебруара 2017. године у износу од 2.713,35 динара са законском затезном каматом од 08.09.2017. године до исплате, за другу половину фебруара 2017. године у износу од 2.074,27 динара са законском затезном каматом од 08.09.2017. године до исплате, за прву половину марта 2017. године у износу од 2.554,42 динара са законском затезном каматом од 20.11.2018. године до исплате, за другу половину марта 2017. године у износу од 2.015,27 динара са законском затезном каматом од 20.11.2018. године до исплате, за прву половину априла 2017. године у износу од 1.595,07 динара са законском затезном каматом од 08.06.2017. године до исплате, за другу половину априла 2017. године у износу од 1.278,64 динара са законском затезном каматом од 08.06.2017. године до исплате, у року од 8 дана, док се у преосталом делу у односу на став V и VI побијане другостепене пресуде ревизија тужиље **ОДБИЈА**, као неоснована.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени Град Крагујевац да тужиљи АА, предузетнику, Књиговодствена агенција ..., ... накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 18.000,00 динара, у року од 8 дана.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље АА, предузетника, Књиговодствена агенција ..., ..., изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1594/20 од 31.03.2021. године исправљене решењем истог суда 1Пж 1594/20 од 28.04.2021. године у ставу VI у делу којим је одлучено о трошковима поступка у односу на туженог Енергетика ДОО Крагујевац.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиље АА, предузетника, Књиговодствена агенција ..., ... изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1594/20 од 31.03.2021. године исправљене решењем истог суда 1Пж 1594/20 од 28.04.2021. године у ставу VI у делу којим је одлучено о трошковима поступка у односу на туженог Енергетика ДОО Крагујевац, као недозвољена.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље ББ из ..., изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1594/20 од 31.03.2021. године исправљене решењем истог суда 1Пж 1594/20 од 28.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиље ББ из ... изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1594/20 од 31.03.2021. године исправљене решењем истог суда 1Пж 1594/20 од 28.04.2021. године, као недозвољена.

Образложење

Привредни суд у Крагујевцу је донео пресуду 2П 243/2019 дана 29.01.2020. године којом је у 1. ставу изреке одбио приговор стварне ненадлежности, у 2. ставу изреке дозволио преиначење тужбе тужилаца поднеском од 05.11.2019. године, у 3. ставу изреке делимично усвојио тужбени захтев и обавезао туженог Енергетика ДОО Крагујевац да тужиоцима по основу незаконитог увећања фиксног дела цене топлотне енергије исплати појединачне износе са законском затезном каматом, за период од прве половине марта 2016. године па закључно са другом половином децембра 2018. године, у 4. ставу изреке одбио тужбени захтев тужилаца да се обавезу оба тужена да тужиоцима на име више наплаћене топлотне енергије обрачунаване по метру кубном солидарно исплате појединачне износе са законским затезним каматама, за период од прве половине марта 2016. године па закључно са другом половином априла 2017. године, у 5. ставу изреке одбио тужбене захтеве тужилаца да се обавезу оба тужена да тужицима на име накнаде штете настале по основу више наплаћене топлотне енергије обрачунаване по изведеној квадратури солидарно исплате појединачне износе са законским затезним каматама, за период од друге половине октобра 2017. године па закључно са другом половином децембра 2018. године, у 6. ставу изреке одбио тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужени Град Крагујевац да накнади штету тужиоцима на име незаконитог увећања фиксног дела цене топлотне енергије за период од прве половине марта 2016. године закључно са другом половином децембра 2018. године и у 7. ставу изреке обавезао је туженог Енергетика ДОО Крагујевац да тужиоцима на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 70.500,60 динара.

Привредни апелациони суд је донео пресуду 1Пж 1594/20 дана 31.03.2021. године, коју је исправио решењем 1Пж 1594/20 од 28.04.2021. године, којом је у I ставу изреке одбио жалбу туженог Енергетика ДОО Крагујевац као неосновану и потврдио пресуду Привредног суда у Крагујевцу 2П 243/19 од 29.01.2020. године у делу става 3. изреке у којем је делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тај тужени да тужиоцу АА по основу незаконитог увећања фиксног дела топлотне енергије исплати износе за период од прве половине марта 2016. године, закључно са другом половином децембра 2018. године, у II ставу изреке преиначио првостепену пресуду у усвајајућем делу за тужбени захтев тужиље ББ и одбио њен тужбени захтев у односу на туженог Енергетика ДОО Крагујевац, у III ставу изреке преиначио првостепену пресуду у делу става 4. изреке и обавезао туженог Енергетика ДОО Крагујевац да тужиљи АА на име више наплаћене топлотне енергије обрачунаване по метру кубном исплати појединачне износе са законским затезним каматама, за период од прве половине марта 2016. године до друге половине априла 2017. године, у IV ставу изреке преиначио првостепену пресуду у делу 5. става изреке, те обавезао туженог Енергетика ДОО Крагујевац да тужиљи АА на име накнаде штете настале по основу више наплаћене топлотне енергије обрачунаване по изведеној квадратури исплати појединачне износе са законским затезним каматама, за период од друге половине октобра 2017. до друге половине децембра 2018. године, у V ставу изреке одбио жалбу тужилаца и потврдио првостепену пресуду у делу става 4. изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиље ББ у односу на Град Крагујевац и у делу става 5. изреке којим је одбијен тужбени захтев исте тужиље у односу на туженог Град Крагујевац, те у ставу 6. изреке првостепене пресуде, у VI ставу изреке преиначио решење о трошковима поступка садржано у 7. ставу изреке првостепене пресуде и решио тако што је обавезао туженог Енергетика ДОО Крагујевац да тужиљи АА накнади трошкове парничног поступка у износу од

111.440,00 динара, и обавезао тужилу ББ да туженом Енергетика ДОО Крагујевац накнади трошкове парничног поступка у износу од 48.000,00 динара.

Против наведене другостепене пресуде су тужиле изјавиле посебну ревизију, позивом на одредбе Закона о парничном поступку којим је предвиђено да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Разматрајући дозвољеност ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/11 ... 18/2020), Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле ББ изјављеној против наведене другостепене пресуде о тужбеном захтеву те тужиле против тужених, према садржини тражене правне заштите и разлозима побијане другостепене пресуде.

Предмет тужбеног захтева обеју тужила је накнада више плаћених износа по основу незаконитог увећања фиксног дела цене топлотне енергије, на име више наплаћене топлотне енергије обрачунаване по метру кубном и по изведеној квадратури. Према разлозима другостепене пресуде и из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужилац АА, предузетник, Књиговодствена агенција ... из ... била закупац пословног простора и плаћала рачуне за испоручену топлотну енергију у утуженом периоду по уговору о испоруци топлотне енергије који је закључен са тужилом ББ из .... ББ није плаћала износе по испостављеним рачунима, па није оштећена плаћањем. Стога је, услед недостатка активне легитимације, другостепени суд преиначио првостепену пресуду у усвајајућем делу за тужбени захтев тужиле ББ и одбио њен тужбени захтев.

Ревизијски суд налази да према тако изнетим разлозима правноснажне одлуке о тужбеном захтеву ББ нема потребе за посебном ревизијом. Ова тужила у ревизији не истиче правна питања која би требало размотрити, а да су од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити указује на другачију судску праксу у одлучивању о тужбеним захтевима из истог чињеничног основа, док примена одредаба материјалног права о основима за накнаду штете не захтева ново тумачење права, нити на такву потребу ова тужила у ревизији указује. То је разлог за одлуку у првом ставу изреке овог решења.

Ревизија тужиле ББ је недозвољена, по одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, према вредности предмета спора по тужби овде ове тужиле против тужених.

Тужила ББ поднела је тужбу 01.04.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела пресуде одговара динарској противвредности износа од 924,47 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Тиме се ради о спору мале вредности по одредби члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, између тужиле ББ и тужених. По одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, у таквом спору против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија. То су разлози одлуке у другом ставу изреке овог решења.

Међутим, јесу испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле АА у делу којим добија правноснажну пресуду којом је одлучено о њеном тужбеном захтеву против Града Крагујевца, као посебној, предвиђени одредбом члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према разлозима изнетим у другостепеној пресуди, друготужени Град Крагујевац донео је решење о давању сагласности на одлуку о ценама топлотне енергије коју је донео првотужени Енергетика ДОО дана 25.10.2013. године, према којој корисници, до усвајања новог тарифног система обрачуна топлотне енергије, плаћају услугу снабдевања топлотне енергије на основу обрачуна по метру кубном. Првотужени је донео нову одлуку о ценама топлотне енергије 09.06.2017. године на коју је тужени Град Крагујевац дао сагласност одлуком од 09.10.2017. године. У тој одлуци констатовано је да корисници плаћају топлотну енергију по основу измерене потрошње и то фиксни део по метру квадратном, а варијабилни део по MWH, уз изузетак за кориснике који имају објекте нестандардних висина. Првостепени суд утврђује да је првотужени дана 28.08.2015. године, 26.10.2015. и 16.08.2016. године доставио друготуженом захтев за утврђивање нове цене и предлоге нових цена топлотне енергије, односно одлуке о ценама у којима је предложио примену тарифног елемента - метар квадратни, уместо метар кубни за обрачун цене топлотне енергије, али друготужени није одлучио о тако поднетим захтевима првотуженог. На основу налаза вештака економско-финансијске струке је првостепени суд утврдио да је првотужени приликом обрачуна цене топлотне енергије примењивао као тарифни елемент кубни метар од 01.10.2013. године, а потом изведену квадратуру почев од 09.10.2017. године. Приликом обрачуна цене примењивао је пропорцију 1 : 1,5 у свим испостављеним рачунима у целом утуженом периоду. Тужиле АА је платила по испостављеним рачунима. Више наплаћена топлотна енергија услед примене тарифног елемента метар кубни уместо метар квадратни за период од марта 2016. до априла 2017. године, односно услед примене тарифног елемента изведене квадратуре уместо метра квадратних за период од марта 2016. до марта 2019. године износи укупно 35.076,79 динара, а више наплаћена топлотна енергија услед примене пропорције 1:1,5 уместо пропорције 1:1,25 за период од марта 2016. године до марта 2019. године износи 77.265,82 динара, односно укупно је више плаћен износ за испоручену топлотну енергију 104.847,22 динара. Другостепени суд закључује да је правилна одлука првостепеног суда којом је усвојен тужбени захтев тужиле АА у односу на туженог Енергетика ДОО Крагујевац, те је тај тужени обавезан да тужиле накнади износе наплаћене по основу незаконитог повећања фиксног дела цена топлотне енергије применом недозвољене пропорције приликом обрачуна цене. Првотужени је приликом обрачуна цене за испоручену топлотну енергију примењивао недозвољену пропорцију од 1:1,5 за тарифну групу којој припада тужиле АА и тиме јој је противно наведеној Уредби наплатио утврђени већи износ. По тужилу је настала штета даном извршених исплата у износу који је виши од обрачаног применом одредаба Уредбе, те је обавезан првотужени да тужиле исплати и законску затезну камату од дана исплате. Преиначена је првостепена пресуда у одбијајућем делу у односу на првотуженог по тужби АА, тако што је обавезан првотужени да тој тужиле накнади штету по основу више наплаћене топлотне енергије обрачунаване по метру кубном за период од марта 2016. до априла 2017. године, односно по изведеној квадратури за период од друге половине октобра 2017. године до марта 2019. године. Посебно другостепени суд образлаже да је првотужени био дужан да поступа у складу са уредбом Владе Републике Србије којом је императивно прописана као тарифни

елеменат за обрачун цене топлотне енергије површина изражена у матрима квадратним или инсталисана снага изражена у киловатима. Од ступања на снагу те уредбе 2015. године цена се могла утврђивати само применом прописаних тарифних елемената. Погрешан је закључак првостепеног суда да је првотужени могао примењивати тарифне елементе – метар кубни и изведену квадратуру, из разлога што су исти били у складу са одлукама првотуженог и решењем друготуженог који нису проглашени незаконитим. Одлуке првотуженог из 2013. и 2017. године као и решење друготуженог из 2017. године не могу имати јачу правну снагу од општег правног акта, па је поступање противно општем правном акту тужилји АА, која је плаћала тако више обрачунату топлотну енергију, причињена штета.

Међутим, у односу на друготуженог је тужбени захтев тужилје АА правноснажно одбијен, тако што је другостепеном пресудом одбијена жалба тужилје и потврђена првостепена пресуда у 6. ставу изреке, којим је одбијен тужбени захтев ове тужилје да се обавезе друготужени да јој накнади штету на име незаконитог увећања фиксног дела цене топлотне енергије, за период од прве половине марта 2016. године закључно са другом половином децембра 2018. године. За то су разлози изнети у другостепеној пресуди да је у одлуци друготуженог из 2017. године којом је одобрена одлука првотуженог о ценама топлотне енергије од 09.10.2017. године предвиђено да се даје сагласност на цену која је одређена применом површине као тарифног елемента, а недозвољена пропорција од 1:1,5 уопште није наведена као једно од мерила на основу којих је одређена цена на коју се даје сагласност. Првотужени је тај који одређује цену и примењује сва прописана мерила за њено одређивање, док друготужени само одобрава тако одређену цену. Притом друготужени у складу са одредбом члана 10. тачка 3. Уредбе само утврђује да ли је максимална висина прихода енергетског објекта обрачуната и распоређена на тарифне елементе у складу са овом методологијом, а не и све остале елементе и мерила који се узимају у обзир приликом одређивања цена топлотне енергије. Околност да је друготужени пропустио да одлучи о поднетим захтевима првотуженог, у складу са одредбом члана 10. тачка 3. уредбе у року од 15 дана од пријема захтева првотуженог да о истом одлучи на начин што ће одобрити или неће одобрити цене, другостепени суд не сматра околношћу која је у директној узрочно-последичној вези са штетом која је тужилји причињена. Ово иако је тачан жалбени навод да је у складу са одредбом члана 26. став 2. Закона о комуналним делатностима јединица локалне самоуправе у обавези да прати кретање цена комуналних услуга, а нарочито њихову усклађеност са принципа утврђеним законом.

Врховни касациони суд не прихвата ове разлоге другостепеног суда за одбијање тужбеног захтева у односу на Град Крагујевац за накнаду штете тужилји АА на име незаконитог увећања фиксног дела цене топлотне енергије.

Према одредбама Закона о енергетици („Службени гласник РС“ бр 145/2014 и 95/2018) који је важио у периоду на кога се односи тужбени захтев, Влада доноси методологију за одређивање цене снабдевања крајњег купца топлотном енергијом. Том методологијом се, између осталог, уређује процедура за подношење захтева за промену цена топлотне енергије, поред елемената за обрачун и начина утврђивања максималне висине прихода за обављање делатности производње, дистрибуције и снабдевања топлотном енергијом и елемената за обрачун и начин обрачуна цене приступа систему за дистрибуцију топлотне енергије (члан 362.). Према одредби члана 363. тог закона, енергетски субјект која обавља енергетску делатност снабдевања топлотном

енергијом утврђује цену снабдевања крајњих купаца на основу методологије из члана 362., а сагласност на те цене даје јединица локалне самоуправе, што је у конкретном случају друготужени. Дакле, одредба закона је да јединица локалне самоуправе даје сагласност на цене које утврђује енергетски субјекат и то на основу методологије коју прописује Влада. Утврђено је да друготужени као јединица локалне самоуправе није дао сагласност на цене које је утврдио првотужени као енергетски субјекат за снабдевање крајњих купаца, а да се за то првотужени обраћао друготуженом 28.08.2015., 26.10.2015. и 16.08.2016. године ради одобравања одлуке о ценама топлотне енергије са применом тарифног елемента метара квадратних уместо метар кубни, о којима друготужени није одлучио све до 09.10.2017. године.

Из наведеног произилази да друготужени није вршио законом предвиђену надлежност, чиме је допринео да енергетски субјекат, првотужени, примењује цене према раније датој сагласности, које су одступале од цена предвиђених Уредбом, јер су за тарифни елемент имале метар кубни, уместо обрачуна за фиксни део по метру квадратном. Из тога произилази узрочно последична веза са настанком штете по тужиљу АА, и основ за солидарну одговорност друготуженог са првотуженим да ту штету накнади, по основу из члана 172. став 1. Закона о облигационим односима. Због тога је, на основу одредбе члана 416. став 1. Закона о парничном поступку, преиначена побијана пресуда у V ставу изреке, тако што је обавезан Град Крагујевац да солидарно са туженим Енергетика ДОО Крагујевац исплати тужиљи АА износе за прву половину марта 2016. године 2.713,35 динара са законском затезном каматом од 17.09.2018. године до исплате, за другу половину марта 2016. године 2.394,05 динара са законском затезном каматом од 17.09.2018. године до исплате, за прву половину априла 2016. године 1.434,72 динара са законском затезном каматом од 17.09.2018. године до исплате, за другу половину априла 2016. године 798,49 динара са законском затезном каматом од 17.09.2018. године до исплате, за другу половину октобра 2016. године 2.394,05 динара са законском затезном каматом од 17.09.2018. године до исплате, за прву половину новембра 2016. године 2.554,42 динара са законском затезном каматом од 17.09.2018. године до исплате, за другу половину новембра 2016. године 2.474,00 динара са законском затезном каматом од 02.10.2018. године до исплате, за прву половину децембра 2016. године 2.713,35 динара са законском затезном каматом од 02.10.2018. године до исплате, за другу половину децембра 2016. године 2.713,35 динара са законском затезном каматом од 02.10.2018. године до исплате, за прву половину јануара 2017.године износ од 2.713,35 динара са законском затезном каматом од 16.08.2017. године до исплате, за другу половину јануара 2017. године износ од 2.873,25 динара са законском затезном каматом од 16.08.2017. године до исплате, за прву половину фебруара 2017. године износ од 2.713,35 динара са законском затезном каматом од 08.09.2017. године до исплате, за прву половину марта 2017.године износ од 2.554,42 динара са законском затезном каматом од 20.11.2018. године до исплате, за другу половину марта 2017.године износ од 2.015,27 динара са законском затезном каматом од 20.11.2018. године до исплате, за прву половину априла 2017. године износ од 1.595,07 динара са законском затезном каматом од 08.06.2017. године до исплате, за другу половину априла 2017.године износ од 1.278,64 динара са законском затезном каматом од 08.06.2017. године до исплате, односно за период до доношења одлуке друготуженог о сагласности на измењене цене првотуженог, од 09.10.2017. године. У преосталом делу, тужбени захтев за накнаду штете за период након доношења ове одлуке, нема утемељења у утврђеним чињеницама, те је у том делу ревизија одбијена као неоснована, применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку.

Одбијена је ревизија и у односу на став VI изреке побијане пресуде, у делу којим је одлучено о трошковима поступка, јер у односу на тужени Град Крагујевац према успеху у спору, применом члана 153. став 2. Закона о парничном поступку тужиља треба да сама сноси своје трошкове поступка.

Обавезан је тужени Град Крагујевац да тужиљи која је успела са ревизијом исплати накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 18.000,00 динара за састав ревизије, које трошкове је тужиља определила, сагласно одредбама члана 153 и 163. Став 1. И 2. Закона о парничном поступку, те према важећој адвокатској тарифи.

У односу на одлуку о трошковима поступка према првотуженом, ревизија тужиље АА је оцењена по одредби члана 404. Закона о парничном поступку тако да нема услова за изузетну дозвољеност, јер одлука о трошковима поступка не захтева разматрање правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађања, нити уједначавање судске праксе или ново тумачење права.

Недозвољена је ревизија против одлуке о трошковима поступка, као споредном захтеву, те је иста одбачена. На основу тога је одлучено о ревизији тужиље АА против одлуке о трошковима парничног поступка у односу на првотуженог, применом одредаба члана 404. и члана 403. став 3. и члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић